

UDENRIGSMINISTERIET
Fiskeriafdelingen

Den 5. december 2017

Talepunkt til brug for ministeren for fiskeri og ligestilling og nordisk samarbejdes
møde i Miljø- og Fødevarerudvalget onsdag den 6. december 2017
Dagsordenspunkt: Rådsmøde (fiskeri) den 11.-12. december 2017

(Det talte ord gælder)

Samrådsspørgsmål Q

”Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til den kommende dagsorden for rådsmøde (landbrug og fiskeri) - fiskeridelen den 11.-12. december 2017 samt eventuelle sager, hvortil der søges mandat i Europaudvalget.”

Svar:

På rådsmødet er der alene ét punkt til forhandlingsoplæg, nemlig forslaget om fiskerimulighederne for 2018 i Nordsøen med videre. Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på politisk enighed.

Forslaget omfatter i år to dele; Dels traditionelt næste års kvoter, dels som noget nyt et forslag om forbud mod fiskeri efter ål.

Indledningsvist kan jeg oplyse, at forhandlinger mellem EU og Norge blev afsluttet i fredags med en rigtig fin aftale.

Vi fik bl.a. en pæn stigning på torsk. I Nordsøen steg kvoten med 10% og i Skagerrak steg kvoten med 39%. Her skal man så huske, at torsk nu fuldt

ud er under landingsforpligtelsen, og at fiskerne skal tage alle torsk med i land.

Med aftalen er kvoterne for langt de fleste af de økonomisk vigtigste kvoter for danske fiskere på plads, og fiskeriet i norsk farvand vil kunne fortsætte efter nytår. Det ved jeg, at fiskerne er rigtig glade for.

I forhandlingerne på rådsmødet forventer jeg derfor, at den største udfordring bliver spørgsmålet om ål.

Til rådsmødet i oktober havde Kommissionen fremsat et forslag om forbud mod fiskeri efter ål i Østersøen. Beslutningen herom blev udskudt til decembermødet med en opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag, der skulle gælde i hele EU. Der skulle i den sammenhæng tages højde for allerede gennemførte tiltag.

Nu har Kommissionen foreslået et forbud mod kommercielt fiskeri efter ål over 12 cm. Forslaget omfatter ikke glasål (yngel) – og heller ikke Middelhavet og Sortehavet. Det omfatter heller ikke rekreativt fiskeri eller fiskeri i ferskvand. Reelt vil forbuddet derfor ramme det erhvervsmæssige ålefiskeri i danske farvande, især i Østersøen, meget hårdt.

Kommissionen har imidlertid nu som et supplement til forbuddet fremlagt et udkast til en rådserklæring, som også omfatter fiskeri i ferskvand – både erhvervsmæssigt og rekreativt. Her er der imidlertid foreslået reduktion på

50 procent over fem år – ikke et fuldt forbud mod fiskeri. Vi mener ikke, at det er afbalanceret i forhold til de drastiske tiltag i saltvand – og alle ålens livsstadier.

Lad mig understrege, at regeringen anerkender, at der skal gøres en ekstra indsats for at sikre ålens overlevelse.

Men det er også holdningen, at en yderligere regulering bør ske som en samlet EU-regulering og i en form, som både tager højde for de indsatser, som allerede er gennemført, og hvor man inddrager alle ålens livsstadier – også fiskeriet efter glasål.

Jeg vil i forhandlingerne i Bruxelles lægge op til, at vi fra dansk side også acceptere nye begrænsninger i mulighederne for at fiske ål, som led i en pakke, hvor alle lande med ålefiskeri forpligter sig til at gøre en ekstra indsats.

På nuværende tidspunkt er det min forventning, at Kommissionens forslag møder en del modstand fra fiskerinationerne. Men om modstanden holder, tvivler jeg på. Vi kan derfor ende i en situation, hvor Danmark står meget alene – måske bare sammen med enkelte andre lande – med modstanden mod et forbud.

Jeg forudser nogle meget vanskelige forhandlinger om forslaget, for der er langt fra enighed blandt landene om, hvad man bør gøre, og alle forsøger at beskytte nationale interesser.

Regeringen lægger vægt på, at der findes en balanceret løsning i forhold til ål, som er mindre indgribende for det erhvervsmæssige fiskeri, end Kommissionens forslag.

Men der er en reel risiko for, at vi ender med et forbud mod erhvervsmæssigt fiskeri sådan som Kommissionen har foreslået.

Og nu til den traditionelle del af forslaget – kvotedelen.

Mange bestande har de senere år været inde i en positiv udvikling oven på mange år med hårde begrænsninger i fiskeriet. Det betyder, at mange af de vigtige kvoter kan sættes op, men der er selvfølgelig også kvoter, som går lidt ned.

Generelt forudser jeg derfor ikke de store vanskeligheder om denne del af forslaget.

Som et generelt princip støtter regeringen, at kvoterne fastsættes på grundlag af forvaltningsplaner, den videnskabelig rådgivning og målsætningen i den fælles fiskeripolitik om maksimalt bæredygtigt udbytte – ”MSY”.

Regeringen lægger vægt på, at der bliver adgang til fiskeri i norsk zone fra 1. januar 2018. I fredags faldt fiskeriaftalen med Norge som nævnt på plads. Kyststatsforhandlinger forventes afsluttet i dag. Og forhandlinger mellem EU og Færøerne foregår torsdag og fredag i denne uge.

Regeringen lægger vægt på, at TAC'erne opjusteres – den såkaldte 'kvote top-op' – svarende til udsmidet fra den del af fiskerierne, som bliver omfattet af landingsforpligtelsen i 2018. I den forbindelse skal der tages højde for forskelle i udsmidsrater mellem farvandsområderne, således at disse forskelle afspejles i kvotetilskrivningen for de respektive forvaltningsområder.

Regeringen arbejder for en begrænset stigning i TAC for torsk i Nordsøen og Skagerrak i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning.

Regeringen arbejder også for, at TAC for torsk i Kattegat fortsat fastsættes som en bifangstkvote med udgangspunkt i den biologiske rådgivning. Dog bør TAC fastsættes på et niveau, der tager hensyn til den positive udvikling for bestanden, således at udsmid af torsk over mindstemålet begrænses.

Regeringen finder det vigtigt, at fiskerier efter tobis, sperling og brisling kan opretholdes, og at det derfor er vigtigt, at der også fastsættes passende bifangstmuligheder for sild.

Regeringen arbejder desuden for, at der for jomfruhummer i Nordsøen findes en løsning, der tilgodeser danske fiskeres muligheder for at udnytte den danske kvote i det praktiske fiskeri.

Regeringen arbejder endvidere for, at visse arter, som ikke har en rådgivning, der dækker Østersøen, udgår af TAC-området i forordningen.

Regeringen finder, at for bestande, hvor der mangler en videnskabelig rådgivning, eller der er manglende eller begrænsede bestandsoplysninger, må TAC fastsættes efter en konkret vurdering med udgangspunkt i ICES rådgivning.

Så for at konkludere:

På den ene side er forslaget om forbud mod fiskeri efter ål meget problematisk set med danske briller. Jeg vil i forhandlingerne lægge vægt på, at der findes en balanceret løsning i forhold til ål, som er mindre indgribende for det erhvervsmæssige fiskeri, end det som Kommissionen lægger op til.

Men vi kan meget vel ende med, at Danmark står næsten alene med modstanden mod et forbud, som et flertal stemmer igennem.

På den anden side er det samtidig afgørende for langt de fleste danske fiskere – og af meget stor økonomisk betydning – at der vedtages en forordning om kvoterne inden 1. januar, således at fiskeriet ikke skal ligge stille fra nytår.

Regeringen lægger derfor op til, at vi fra dansk side – ud fra en samlet afvejning af den store økonomiske betydning for erhvervet – tilslutter os et kompromisforslag, der sikrer en samlet afbalanceret løsning – også selvom forhandlinger måtte ende med et forbud mod erhvervsmæssig fiskeri efter ål, sådan som Kommissionen har foreslået

Tak.

---o0o---